

З гори далекий вид. Дивлюся я:
Полями в'ється рів, немов змія.

Обпоясала силу сіл і міст:
Над морем — лоб, над другим морем — хвіст.

А в тулові, неначе в казані,
Щось клекотить в пекольному огні.

Вариться пімста там, і лють, і злість.
Той змій хіба всю нашу землю з'їсть.

І не оставить сліду з сіл і міст...
Над морем — лоб, над другим морем — хвіст.

Текст наводиться за збірником [«Богдан Лепкий. Поезії»](#), 1990 . [Фрагменти з поеми «Буря»](#);

.